

Paprastai apie būsimus žygius būdavo paskelbiama per kassavaitinius ramuviškių susitikimus: ketvirtadienį po paskaitos ar pirmadienį po pasidainavimo, prieš mokantis šokių. Kartais, norėdami į sekmadieninį žygį pakviesti ne tik ramuviškius (ypač siekdami pritraukti daugiau pirmakursių), Universiteto fakultetuose išskabindavome skelbimus.

Pateikiame vieną iš tokių skelbimų.

Melė iš visur sugužėję pirmakursiai, senieji ramuviškiai ir visi kiti, kurių akis

užšlavo už mūsų emblemas!

Jei norite trumpam atsivėję nuo pirmųjų dienų VU šurmio, jei jėga seniai dar nekasa būklių, jei savojo krašto kalnais, upėmis, pakelėmis koplytėse traukė o juose glūdinį tėviškės istoriją, drąsiai budra prota ir siela – kviečiame į trumpą, vienedienį žygį.

~~~~~  
"Žvilgsnį patraukia puikūs vaizdai vingiuojamasi sukirdamasi žavingai  
teka gražioji Neris, iš po žalios medžių skraistės kyso kaimelių stogai,  
Daubučios ir raukšlėtos, pušimis apaugusios Paparčių kalvos (...) mėlynuoja iš  
tolo, o iš arti apsuopa mus savo aukštumomis (...) Nuo gražioje kelio vingio  
atsigręžę atgal per rūką, tvyrantį virš Neries, matome neaiškius miesto  
kontūrus..."

V.Srokoniė "Iškylas iš Vilniaus po Lietuvą"

~~~~~  
Pasirinkite sumuštinį sau ir draugui bei 1 rublį autobusui. Eikime miestu,
pieva, mišku, įal pelkė – prieš rengdamiesi pasivaikykite į dangų.
Apsisaukite patogiai!

Atėję rugsėjo 2-ąją, sekmadienį, 9 val. prie VU centrinių
rūmų (Universiteto 3) ties K. Donelaičio skulptūra
žvalgykitės trijų vyrų su kuprinėmis.

Ramuvos žygiai dažniausiai vykdavo per mokslo metus: rudenį, žiemą ir pavasarį. Tokiu metu laiku nakvoti palapinėse nebuvo labai smagu, todėl dažniausiai apsistodavome mokyklose ar mokyklų bendrabučiuose. Kad mokyklų direktoriai mūsų neišsigastų ir leistų pernaktoti, pasirūpindavome iš atitinkamų universiteto žinybų gauti [oficialų raštą](#). Vėlyvą pavasarį ir vasarą nakvodavome po tentu – plastikine plėvele, išstempiama ant virvės tarp dviejų medžių (šį „išradimą“ perėmėme iš Mokslų akademijos žygeivių).

Išsirengę į žygį su nakvyne visada nešdavomės miegmaišius, puodus, dubenėlius ir puodelius, maisto ir atsarginių drabužių. Maistą dažniausiai gamindavome ant viryklės, vasarą – ant laužo. Kartais virdavome naudodami elektrinę spiralę.